

Arrest nr. 86.128 van 21 maart 2000 is gewijzigd door
arrest nr. 86.638 van 6 april 2000

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.128 van 21 maart 2000
in de zaak A. 44.302/XII-1046.**

In zake : Dirk D'HAESE,
wonende te GENT,
Brusselsesteenweg 492

tegen :

de gemeente INGELMUNSTER.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk D'HAESE op 17 mei 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de burgemeester van de gemeente Ingelmunster, genomen op 18 maart 1991, waarbij het houden van een drankgelegenheid in de onroerende eigendom gelegen te Ingelmunster, Bruggestraat nr. 80 en gekend als bar "Colton Club" tijdelijk voor de duur van twee jaar verboden wordt;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 11 januari 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 februari 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE FREYNE, die loco advocaat P. KETELS verschijnt voor verzoeker, en van advocaat K. LATTIREZ, die loco advocaat A. D'HALLUIN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. In een vertrouwelijk verslag van 15 maart 1991 deelt de politiecommissaris van de gemeente Ingelmunster aan de burgemeester mede dat verzoeker, Dirk D'HAESE, sinds 9 november 1990 officieel de bar "Colton Club" uitbaat in de Bruggestraat, nr. 80, dat hij bij de opening van de inrichting gemeld had "dat het om een gewone drankgelegenheid zou gaan waar geen diensters zouden optreden", maar dat hem toen toch was gewezen op het gemeentelijk politiereglement dat een meldingsplicht instelt voor het tewerkstellen van diensters. Het verslag vermeldt verder dat controles uitgewezen hadden dat verzoeker "toch serveuses in dienst had en verzuimde de voorziene melding te verrichten" en dat een onderzoek naar het illegaal verblijf van vreemde diensters en het houden van een ontuchthuis had aangetoond dat "de diensters tegen betaling met de klanten kamerden en dat er striptease-optredens ingericht werden". Volgens de commissaris had verzoeker de feiten bekend en was "uit

het onderzoek en de bekentenissen (...) tevens komen vast te staan dat hij als uitbater slechts als stroman optrad en de eigenlijke uitbater DU JARDIN Rudi is ... (die) wettelijk niet gemachtigd is een drankslijterij te houden noch er op te treden". Het verslag wijst er ten slotte op dat "zeer recent tussengekomen werd door de Rijkswachtdiensten inzake verstoring der openbare orde, met name vechtpartijen en wel op 11-2-91, 1-3-91 en 9-3-91", waarvoor proces-verbaal was opgesteld.

Het verslag besluit als volgt :

"Om al deze redenen verzoeken wij de Heer Burgemeester, in toepassing van artikel 11 van de Besluitwet van 14-11-39, gewijzigd bij de wet van 21-8-1948, de verkoop te verbieden van dranken in het gebouw gelegen te INGELMUNSTER, Bruggestraat nr 80 en bekend onder de benaming 'COLTON CLUB'".

1.2. Op 18 maart 1991 neemt de burgemeester de thans bestreden beslissing luidend als volgt :

"De Burgemeester,
Gelet op art. 133 van de Nieuwe Gemeentewet;
Gelet op artikel 11 van de Besluitwet van 14-11-39, gewijzigd bij de wet van 21-8-48, ter beteugeling van de dronkenschap;

Gelet op het schriftelijk verslag van de Commissaris van Politie gesteund op de vaststellingen gedaan door de plaatselijke Politiediensten in samenwerking met de Gerechtelijke Politie te Kortrijk, waarbij is vastgesteld dat in de drankgelegenheid 'COLTON CLUB', Bruggestraat nr 80 alhier, kennelijk ontucht bedreven wordt;

Overwegende dat de uitbater, D'HAESE Dirk, terzake werd verhoord;

Overwegende dat het onroerend goed gelegen is te Ingelmunster, Bruggestraat nr 80 de eigendom is van de brouwerij VANHONSEBROUCK gevestigd te Ingelmunster, Oostrozebekestraat;

Overwegende dat in voornoemde eigendom een drankgelegenheid wordt uitgebaat door D'HAESE, Dirk, geboren te Assenede, 8-7-56 en wettelijk gehuisvest te GENT, Ter Platen, nr 11;

BESLUIT :

Art. 1. Het houden van een drankgelegenheid in de onroerende eigendom gelegen te INGELMUNSTER, Bruggestraat nr 80 en gekend als bar 'COLTON CLUB' wordt

- tijdelijk voor de duur van twee jaar verboden.
- Art. 2. De eigenaar van dit onroerend goed wordt per aangetekende zending van dit besluit in kennis gesteld.
- Art. 3. Huidig sluitingsbevel wordt van kracht van zodra het aan uitbater D'HAESE Dirk betekend is, een eenvoudige afgifte van een dubbel van dit besluit wordt als betekening beschouwd.
- Art. 4. Zodra dit besluit van kracht is zal het aan de ingang van de drankgelegenheid worden aangeplakt.
- Art. 5. Het aftrekken of scheuren van dit sluitingsbevel zal worden bestraft overeenkomstig art. 560/1 van het Strafwetboek.
- Art. 6. Indien vastgesteld wordt dat dit verbod op enige wijze overtreden wordt zal onmiddellijk en zonder voorafgaande verwittiging overgegaan worden tot de verzegeling der herberg.
- Art. 7. Dit besluit wordt voor uitvoering overgemaakt aan de Commissaris van Politie en ter kennis worden gebracht aan de Brigadecommandant der rijkswacht te Meulebeke, aan de Hoofdcommissaris der Gerechtelijke Politie te Kortrijk en aan de Controleur der Douane en Accijnzen te Roeselare".

1.3. Het besluit wordt op 19 maart 1991 aan verzoeker afgegeven.

1.4. Op 16 mei 1991 verklaart de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk de vordering van verzoeker, om het bestreden besluit op te schorten, ongegrond.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij als exceptie aanvoert dat verzoeker de vereiste hoedanigheid mist en dat hij ook geen blijk geeft van een belang omdat hij ter zake optreedt als stroman voor Rudy DU JARDIN die veroordeeld is voor het houden van een ontuchthuis met een verbod om gedurende drie jaar een herberg uit te baten, die aan verzoeker een salaris

uitbetaalt en alle zakelijke verrichtingen met betrekking tot de uitbating doet;

2.2. Overwegende dat verzoeker daarop antwoordt dat hijzelf onmiskenbaar het voorwerp is van de bestreden maatregel aangezien het besluit zelf verwijst naar zijn hoedanigheid van uitbater, aangezien de genaamde Rudi DU JARDIN er niet wordt vermeld en aangezien het besluit ook niet aan Rudi DU JARDIN betekend is;

2.3. Overwegende dat de politiecommissaris van Ingelmunster in het sub 1.1. vermelde verslag en de burgemeester in het bestreden besluit verzoeker aangewezen hebben als de officiële uitbater van de 'Colton Club' en dat het bestreden besluit, blijkens zijn artikel 3, uitwerking gekregen heeft op het ogenblik van de kennisgeving ervan aan verzoeker; dat in die zin de verwerende partij slecht geplaatst is om aan verzoeker een gebrek aan belang te verwijten; dat in de regel de uitbater van een drankgelegenheid hoedanigheid en belang heeft om de vernietiging te vorderen van een maatregel die het hem onmogelijk maakt die uitbating voort te zetten; dat de exceptie niet opgaat;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van artikel 11 van de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beteugeling van de dronkenschap doordat, eerste onderdeel, die bepaling een verbod om drank te verkopen mogelijk maakt maar dat zij geen grondslag biedt om een inrichting te sluiten en doordat, tweede onderdeel, de voorwaarden om de verkoop van drank te verbieden, opgesomd in artikel 11, 1°, van de voornoemde wet ook niet vervuld zijn aangezien die bepaling vereist dat de bewoner zich aan ontucht schuldig maakt terwijl hij niet in de herberg woont en terwijl het niet volstaat vast te stellen dat er in de herberg ontucht bedreven wordt; dat

hij daaraan toevoegt dat het bestreden besluit ten onrechte er van uit gegaan is dat de misdrijven in verband met ontucht in zijn hoofd bewezen waren, aangezien het strafonderzoek nog maar pas was opgestart en hij het vermoeden van onschuld geniet;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord uiteenzet dat Rudy DU JARDIN, die de feitelijke uitbater is van de bar, die er in feite verblijf houdt en voor wie verzoeker als stroman optreedt, op 29 maart 1988 door het Hof van Beroep te Gent wegens ontuchtexploitatie veroordeeld is met het verbod om gedurende drie jaar een herberg te exploiteren, dat verzoeker zelf, naar blijkt uit het verslag van 15 maart 1991 van de politiecommissaris van Ingemunster, in het kader van een strafrechtelijk onderzoek bekend heeft dat hij een stroman is van Rudi DU JARDIN en dat er in de Colton Club prostitutie plaats had; dat zij ook stelt dat uit de rechtspraak en de rechtsleer blijkt dat de burgemeester op grond van artikel 11 van de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beteugeling van de dronkenschap niet alleen de verkoop van dranken in een herberg kan verbieden maar dat hij ook de inrichting zelf kan sluiten;

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord herhaalt dat, aangezien het bestreden besluit vaststelt dat er in de Colton club "kennelijk ontucht bedreven wordt", dat besluit zijn grondslag vindt in artikel 11, 1° van de wet van 14 november 1939 maar dat niet bewezen wordt dat de in die bepaling gestelde voorwaarden vervuld zijn omdat niet blijkt dat personen die zich aan ontucht schuldig maken het gebouw bewonen en omdat ook niet bewezen wordt dat ofwel Rudy DU JARDIN of hijzelf in het gebouw zouden wonen; dat hij daar opnieuw aan toevoegt dat artikel 11, 1°, van de besluitwet van 14 november 1939, omdat het gaat om een

maatregel die de rechten van personen beperkt, restrictief geïnterpreteerd moet worden;

3.4.1. Overwegende dat artikel 11 van de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beteugeling van de dronkenschap luidt als volgt :

"Het is verboden, op straffe van gevangenisstraf (...) en van geldboete (...) spijzen of dranken te verkopen in de ontuchthuizen.

In geval van herhaling binnen een jaar is de straf (...).

De gemeentebesturen mogen elke verkoop van drank verbieden in de huizen bewoond :

1° door één of meer personen die zich kennelijk aan ontucht overleveren;

2° door een of meerdere personen die veroordeeld werden voor een van de bij de artikelen 379 tot 382 van het wetboek van strafrecht voorziene misdrijven of om een inrichting van geheime ontucht gehouden te hebben.

Dat verbod zal, na twee jaar, zijn uitwerking verliezen, indien het niet hernieuwd wordt.

(...)"

3.4.2. Overwegende dat die bepaling aan het gemeentebestuur de discretionaire bevoegdheid verleent om, wanneer het de wettelijke voorwaarden vervuld acht, bij wege van preventieve administratieve politie-maatregel de verkoop van drank in een huis te verbieden; dat de gemeentelijke overheden, meer bepaald de burgemeester wanneer hij op grond van de hem door artikel 133, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet verleende bevoegdheid om de politiewetten met concrete maatregelen uit te voeren, autonoom de hem voorgelegde feitelijke gegevens beoordeelt zonder dat hij verplicht is zijn beslissing uit te stellen totdat uitspraak gedaan is over enige tegen de betrokkene ingestelde strafvordering;

3.4.3. Overwegende dat, hoewel de gemeentebesturen blijkens de duidelijke tekst van artikel 11, derde lid,

van de wet van 14 november 1939, de bevoegdheid hebben om "elke verkoop van drank (te) verbieden" in een huis waar iemand woont die "zich kennelijk aan ontucht (overlevert)", die bevoegdheid niet inhoudt dat zij elke commerciële activiteit kunnen verbieden;

Overwegende dat, indien bij de lezing van het hier bestreden besluit niet zozeer de nadruk gelegd wordt op het door de burgemeester gehanteerde woordgebruik met betrekking tot de "sluiting" van de inrichting (artikel 3 en 5 van het besluit) maar veeleer op artikel 1 van het bestreden besluit en op de omstandigheden waarin het besluit tot stand gekomen is, d.w.z. in de context van de door de politiecommissaris geformuleerde en sub 1.1. geciteerde conclusie waarbij "het houden van een drankgelegenheid (...) gekend als bar Colton Club" voor twee jaar wordt verboden, het bestreden besluit de door artikel 11 van de wet van 14 november 1939 getrokken bevoegdheidsgrenzen niet te buiten gaat; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

3.4.4. Overwegende, wat het tweede onderdeel van het middel betreft, dat de burgemeester het houden van een drankgelegenheid in een huis mag verbieden wanneer hij vaststelt dat iemand die er verblijft, zich aan ontucht overlevert; dat, voor de toepassing van artikel 11, derde lid, 1°, van de wet van 14 november 1939, het niet vereist is dat de persoon die zich aan ontucht overlevert het betrokken pand daadwerkelijk bewoont in de zin dat hij op dat adres in het bevolkingsregister ingeschreven is, maar dat het volstaat dat hij daar daadwerkelijk verblijft terwijl het ook niet vereist is dat de persoon die de inrichting uitbaat er zelf verblijf houdt; dat de burgemeester discretionair de hem voorgelegde feitelijke gegevens beoordeelt;

Overwegende in dit geval dat het verslag van de politiecommissaris geen twijfel laat over de activiteit die in de betrokken inrichting plaats had; dat de burgemeester op grond van dat verslag vastgesteld heeft dat er in de Colton Club kennelijk ontucht bedreven werd; dat hetzelfde verslag van de politiecommissaris ook verwijst naar het illegaal verblijf van buitenlandse diensters en dat het administratief dossier zelfs het formele bewijs bevat dat minstens één van de op 14 maart 1991 uit het land gezette diensters, met name CONTRERAS VALDEZ Fior Daliza, in het betrokken pand aan de Bruggestraat, nr. 80, verbleef; dat dienvolgens de wettelijke voorwaarden om het houden van een drankgelegenheid te verbieden vervuld waren; dat ook het tweede onderdeel van het middel niet gegrond is;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel aanvoert dat het niet bewezen is dat er in de Colton Club "kennelijk ontucht" bedreven zou zijn; dat naar zijn oordeel het politieverslag naar hetwelk het bestreden besluit verwijst geen bewijswaarde heeft, hem niet tegenstelbaar is en trouwens als verband houdend met een gerechtelijke actie niet in een administratieve procedure gebruikt mag worden zolang het gedekt is door het geheim van het strafonderzoek; dat hij voort van oordeel is dat het politieverslag veeleer betrekking heeft op het overtreden van het gemeentelijk politiereglement en op de uitbating van een café door een stroman dan op het aanbrengen van gegevens die specifiek gericht zijn om de vaststelling van het bedrijven van ontucht in het betrokken huis, met het gevolg dat het niet de grondslag kan vormen voor een bevel gesteund op artikel 11 van de wet van 14 november 1939;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord uiteenzet dat het verslag van de politiecommissaris wel degelijk bewijswaarde heeft omdat politie en rijkswacht bevoegd zijn om aan de burge-

meester los van het strafonderzoek feiten te signaleren die hem in staat moeten stellen met het oog op de behartiging van het algemeen belang de hem door artikel 11 van de besluitwet van 14 november 1939 verleende bevoegdheid uit te oefenen; dat zij van oordeel is dat het verslag van de politiecommissaris voldoende concrete gegevens bevat, gesteund op persoonlijke vaststellingen van de commissaris, om het bestaan van ontucht en het uitoefenen van verboden activiteiten te bewijzen; dat zij daaraan toevoegt dat verzoeker de feiten i.v.m. de tenlastelegging van ontucht bekend heeft en dat het politieverlag meer dan voldoende gestoffeerd was met concrete elementen die het bestaan van ontucht en de verboden activiteiten van verzoeker, als stroman van Rudi DU JARDIN, aantonen;

4.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord herhaalt dat noch het feit van de bewoning, noch het bedrijven van ontucht bewezen is en dat het bestreden besluit zijn grondslag vindt in een verslag dat in essentie betrekking heeft op vastgestelde vechtpartijen, verstoring van de openbare orde, tewerkstelling van diensters zonder arbeidskaart en uitbating van een drankgelegenheden met gesloten deuren; dat volgens verzoeker die vaststellingen dan ook het echte motief van het bestreden besluit vormen en niet het door de burgemeester uitgevonden motief dat het huis bewoond wordt door personen die zich aan ontucht overgeleverd hebben, waarmee bewezen is dat de burgemeester zijn bevoegdheid heeft gebruikt om een doel te bereiken dat hij, rekening houdend met wat hem was voorgelegd, niet kon bereiken;

4.4. Overwegende dat verzoeker geen rechtsregel aanwijst op grond waarvan het aan de politiecommissaris van Ingelmunster verboden geweest zou zijn door hem gekende gegevens met betrekking tot gebeurtenissen in de Colton Club waarover verzoeker verhoord werd, in een

administratief verslag aan de burgemeester ter kennis te brengen teneinde die ambtsdrager in staat te stellen de voor de handhaving van de openbare orde noodzakelijke administratieve maatregelen te overwegen; dat in zijn verslag de politiecommissaris niets meer doet dan de essentiële gegevens van de zaak, nodig om de burgemeester in staat te stellen een beslissing te nemen, mededelen zonder daarbij elementen bloot te geven die onder het geheim van het strafonderzoek vallen; dat het trouwens opvalt dat verzoeker de concrete vermeldingen waarover de politiecommissaris het heeft inhoudelijk niet tegenspreekt, inzonderheid niet waar het verslag vermeldt dat het onderzoek uitgewezen heeft dat "de dienststers tegen betaling met de klanten kamerden en dat er strip tease optredens ingericht werden"; dat die inlichting haar bewijswaarde niet verliest door het enkele feit dat verzoeker in het algemeen de bewijswaarde van een vertrouwelijk verslag van de politiecommissaris in vraag stelt;

Overwegende dat het verslag van de politiecommissaris, waar het o.m. verwijst naar het illegaal verblijf van vreemde dienststers en naar het kameren met klanten, voor de burgemeester een voldoende basis kon vormen om de verkoop van drank te verbieden; dat, dit gegeven voor ogen, het niet relevant is of het verslag van de commissaris ook nog en zelfs in de eerste plaats andere inbreuken, inzonderheid op het gemeentelijk politiereglement, onder de aandacht van de burgemeester bracht; dat het tweede middel niet gegrond is;

5.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel aanvoert dat hij niet voorafgaandelijk aan het treffen van het bestreden besluit gehoord is, terwijl de burgemeester zich ook niet op de hoogdringendheid heeft beroepen; dat hij daaraan toevoegt dat zijn verhoor door de politie van Ingelmunster niet in de plaats gesteld kan worden van een verhoor door de burgemeester en dat

trouwens dat verhoor betrekking had om een strafonderzoek inzake ontucht en niet over een maatregel gesteund op artikel 11 van de wet van 14 november 1939;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij betwist dat de burgemeester verzoeker persoonlijk had moeten horen, dat de enige vraag is of de burgemeester goede redenen had om het besluit te treffen en dat voor de oplossing van die vraag het verslag van de politiecommissaris waarin de bekentenis van verzoeker vermeld is een afdoende bewijs vormt;

5.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord herhaalt dat hij niet gehoord is over het vervuld zijn van de voorwaarden voor het nemen van de bestreden maatregel, dat zijn verhoor door de politie niet in dat kader mag geplaatst worden en dat de burgemeester op geen enkele wijze het bestaan van enige hoogdringendheid bewijst;

5.4. Overwegende dat het opleggen van een verbod om drank te verkopen een maatregel is die behoudens hoogdringendheid -die te dezen niet aan de orde gesteld is- niet kan getroffen worden zonder dat de betrokkene in de gelegenheid gesteld is zijn standpunt naar voor te brengen; dat, in tegenstrijd met wat verzoeker voorhoudt, die hoorplicht niet ten overstaan van de beslissingnemende overheid zelf uitgeoefend moet worden, maar dat volstaat dat die overheid weet welk standpunt de betrokkene inneemt;

Overwegende dat verzoeker niet betwist dat hij het bestaan van de feitelijke gegevens die de burgemeester in aanmerking heeft genomen om het bestreden besluit te treffen -te weten dat er in het huis illegaal in België aanwezige diensters verbleven en dat die diensters met klanten kamerden- tegenover de politiecommissaris heeft bekend; dat verzoeker niet

duidelijk maakt welke concrete gegevens hij ter kennis van de burgemeester had kunnen en willen brengen teneinde hem ervan te overtuigen dat een verbodsmaatregel als de bestredene niet of niet met dezelfde modaliteiten gerechtvaardigd was; dat, die omstandigheid in acht genomen, verzoeker niet aantoont dat de burgemeester in de gegevens waarover hij beschikte onvoldoende informatie kon vinden om het bestreden besluit te treffen; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op eenentwintig maart 2000, door de
XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.638 van 6 april 2000
in de zaak A. 44.302/XII-1046.**

In zake : Dirk D'HAESE,
wonende te GENT,
Brusselsesteenweg 492

tegen :

de gemeente INGELMUNSTER.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk D'HAESE op 17 mei 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de burgemeester van de gemeente Ingelmunster, genomen op 18 maart 1991, waarbij het houden van een drankgelegenheid in de onroerende eigendom gelegen te Ingelmunster, Bruggestraat nr. 80 en gekend als bar "Colton Club" tijdelijk voor de duur van twee jaar verboden wordt;

Gelet op het arrest nr. 86.128 van 21 maart 2000;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij de uitspraak van de zaak op 21 maart 2000 de XIIe kamer aldus was samengesteld :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

B E S L U I T :

Enig Artikel.

In het slotformulier volgend op het dictum van het arrest nr. 86.128 van 21 maart 2000 wordt "J. BAERT" vervangen door "J. LUST".

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes april tweeduizend, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.